II Wtorek Adwentu

Tekst Ewangelii (*Mt* 18,12-14): W owym czasie Jezus powiedział do uczniów: «Jak wam się zdaje? Jeśli kto posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich: czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się zabłąkała? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę, powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabłąkały. Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych.»

«Tak te? nie jest wol? Ojca waszego, który jest w niebie, ?eby zgin??o jedno z tych ma?ych»

Rev. D. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, Pan Jezus mówi nam, że wolą Bożą jest, aby wszyscy zostali zbawieni. Bóg nie chce, aby «zginęło jedno z tych małych» (Mt 18,14). Przypowieść o zagubionej owcy przedstawia nam postać, która wzruszała pierwszych chrześcijan. Okładkę Katechizmu Kościoła Katolickiego zdobi rysunek Jezusa Dobrego Pasterza, który znajduje się w rzymskich katakumbach jako jeden z pierwszych obrazów przedstawiających naszego Pana.

Boże pragnienie naszego zbawienia jest bardzo silne. Do tego stopnia, że to sam Chrystus - od powyższych słów, aż do swojej bezwarunkowej ofiary na Krzyżu - szuka każdego z nas, abyśmy dobrowolnie wrócili do przyjaźni z Nim.

Podobnie jak Pan Jezus, my chrześcijanie powinniśmy żywić te same pragnienia: aby wszyscy zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy! Jak mawiał św. Josemaría Escrivá, «wszyscy jesteśmy owcą i pasterzem». Są osoby, np. nasz mąż, żona, dzieci, krewni, przyjaciele itd., dla których być może nasze świadectwo jest jedyną okazją do odzyskania radości wiary i życia w łasce.

Zawsze możemy zostawić dziewięćdziesiąt dziewięć procent spraw, którymi się akurat zajmujemy i modlić się lub pomóc osobie, która jest blisko nas, którą kochamy i wiemy, że ma jakąś duchową potrzebę.

Naszą modlitwą, umartwieniem i wiarą pełną miłości, możemy pozyskać łaskę nawrócenia podobnie jak uczyniła to Św. Monika. Osiągnęła, że jej syn Augustyn stał się „pierwszym człowiekiem naszej ery”, który w swoich „Wyznaniach” potrafił wyjaśnić, jak działająca w nim łaska doprowadziła go do świętości.

Prośmy Matkę Dobrego Pasterza o wiele radości z nawróceń.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Gdzie pasiesz, dobry Pasterzu, niosący na ramionach całą trzodę? Pokaż mi miejsce spoczynku, prowadź mnie do pożywnej trawy, wzywaj mnie po imieniu, abym ja, twoja owca, usłyszała Twój głos» (Święty Grzegorz z Nysy)

- «Człowiek doznaje pocieszenia, gdy odczuwa miłosierdzie i przebaczenie Pana. Radością Kościoła jest “rodzić”, wyjść z siebie, aby dać życie, szukać zagubionych owiec ”(Franciszek)

- «Udzielając sakramentu pokuty, kapłan wypełnia posługę Dobrego Pasterza, który szuka zagubionej owcy; posługę dobrego Samarytanina, który opatruje rany; Ojca, który czeka na syna marnotrawnego i przyjmuje go, gdy powraca; sprawiedliwego Sędziego, który nie ma względu na osobę i którego sąd jest sprawiedliwy, a równocześnie miłosierny. Krótko mówiąc, kapłan jest znakiem i narzędziem miłosiernej miłości Boga względem grzesznika» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1465)